pag. 600.

ja wenna naesti tenda reeskel sõnelema: minu wana hallikene kuulu juba helli ja hexäsi üles: mina nüsse ses teie olete ja mitte teie ärgitse, ja wenna üttli meie olemi üttä wiina wedäja ja kuhu ne oma ärä wajanü saina tullina pissi waeg. Ka waeksi finaksi nii kaa mees olete ja leppat meie pissi oaksi jõõtä minu hallikene sõnelema naeras ja wennis tenda nii pikkäs et pöä olli ahjo päal ja jala rasksile kiiremäsi: mina wanaisane küsis ses ja teie wiin oa kui teie wiina wedäjo olete, ja wenna üttli et wäläs rattaste päal. ja üttel tema ärä jõtsu wiina walla jeht kui mo oma paig jokutsi tulema ja ei ja teek mina kui kiti waat, taaje ta pareng ärä tarre. aga wenna üttli meie Kolme jõnel ei kanna nii ; waja et meis teeb mõtta jõuwesi: ja üttel wanakene teie olete kohe kesti ja ei jõuwa jeht kui juuk ta ja pissi olema, ma lä sjiska kaema, ja wanakene talli ja wõtt wiina waata läkä - mina wei tarre ja üttel minu wõide jäin rahulikult olla ja wiina ka maitsa. ja üttel wana hallikene ainult wiina woorimees. kõlä tõre mees oma paaje wiina lään ja mina, ses finaks minoka üttes tulete, ja jes mees paan kütt ehmäst waeta aga kui ta perrä es jõtta ja kõtt ses tema üttes, ja kaenpanja jõõl wiina waati mano.

Sõõl paaje tõre mees jõudi wiina ja jõõdi mitmespuuga jõõsi, ja wana hallikene wennist kenda pikkäs mina wõtt üttä anoma tõlwese wiina ant tõepele ja jõe sjisa. nii mootü käweewä nenä söök jes paaja kambris kõlä ehma et üttpäi neile mõtta olen ehmä kaani nenä wiinäs ahjo otsa pääle istuma kõtsi ja jõõlt kui üle käisi waheua kui kaspi ahjo otsa pöölt, ja kõkraka tõspi tüli paaja rahwa päin, mina wana hallikene jaapi ka ahjo otsa pöölt tülitejjäle pekkä, ja üle tülitejjä kui reeja waarika aupilapele päha, mina hallikene haard ruttua mulkapt ehmäle ja kui ei jõ jelle peräga kapilapele nii pikä et weesi jumpt ja minäpt walla jeapt. ja ei pand ta jõlkapt üttle kinni waarika jelle weesi ala mina kui weeb olli ja waarikas käis ei tulli ta mant ärä, ja jes kapilane patte pöönmatale maha

mina jäi waatus

pag. 601.

ei üttel hallikene käkk minu kõdo meinema, mina ütä kui kui häig rõõma nakap ei läänma kui wäik ja jõttan jinno maha. ja ei nakki nenä tagasi tulema. tee pääl küsis jes mees hallikese käest, kas jes mees ses pääl maha kõtus ei ijaiwes kahlus jäägsi wai em weel kuiki wõimalik tüla elale awida. ei üttel wana hall, emme jeht kuiki ei tüja ma teda elale awita kui jes wei mes minna temäpt wõtti, temäle jumbi tagasi wala ei jaap temäle eks mano ja ta tõspi üles, ja ei ja enämp üttesi wiista alema.

Ei küsse tema jällesi halli käest, teie olete ka ei nägemise perrä hä wana kes teie ei wanna purno tüjate kes tema on, ei üttes hallikene, ai minu gurmajet on ja waaja pahja, jeff igan küläs on üks mitme tüksi, jeff külä pistuliki aia tugi mulka mant üttjäs lugeta, kui jelleka mulk kiäki pissi löömä ei am mo ela ka. atjas, nii sulla mas mei ema külä saa, mei peris mõrjuna, ninni nii könelten tuttuna nenna kõdo pool, aga nende tee läts läki üttle pume külas, ja jes mees kui jei nig mulka mano nii nakkas tuskä lugema aga wana hall üttes ärä waki mitte pinnä tännä läkä kuttu et mei ütten kõdo jaame, ninn jes mees kuzi üks edesi waani üttjäti mano taijs jelle kaard tenä ei jumi kuttuka ja and. wanale hallikesele ükswa kõrwen wahele nii et ke pinkäle kui prandjates jatta, ninn ilma elatä olli ja enämna midägi es lügenta. ei wõtt temä jes kaarikaga mere ja lats pinnä jaaja tõre mano tagasi minemä, ja kui ta pinnä jei näzi temä kui jõ jõäl jes pissi warrega lüüja sinni olli käätsles, ja kõõlu kidä man mõrsto kaletapt ei. ei üttel temä wanas naisterahwas ärä üks mitte pett jes mees paan wees ello tulema. ja täis lapse jes mees neist kahtust wallale. aga, temäle üttelsi, ei wõi meie mõrdjuset wallale kasse pett temä jaap weel nädalit nuid ka ärä tagasma. ja ta wõtt ei ema were kaarika wallä ja wali jõatt kaaljale weitikese jumbi, mille järele ta jeht mokkeli es tügenta. ei kanbut ta. Kaalja kampa tulijja wallale, ja wali ei jõdä ela rohto pisse mille perrä ta anemi kuuli lügutama nannap